

Sen kaikkein tärkeimmän alleviivaamista

Raamattu vilisee sellaisia tekstikohtia, joissa köyhät nostetaan keskiöön. Heille ja heidän auttamiselle annetaan hyvin suuri arvo.

Tämän vuoksi kirkko on aivan alusta asti tehnyt työtä vähäosaisten auttamiseksi. Tämä rohkea epäitsekkyyks oli itse asiassa yksi keskeinen syy siihen, miksi kristinusko niin nopeasti alkoi Rooman valtakunnassa levitä.

Nykypäivään näistä Raamatun kohdista on niin ikään suora linja: moderni sosiaaliturva sekä julkinen terveyden- ja sairaanhoito on rakennettu Raamatusta löytyvän sosiaalieettisen ajattelun pohjalle.

Seurakunnissa diakonia on hyvin keskeinen työmuoto. Eikä kyse ole pelkästään yhdestä seurakuntatyön erillisestä sektorista,

vaan myös esimerkiksi lasten, nuorten ja perheiden parissa tehtävässä työssä vähäosaisuuden huomioiminen on usein vahvasti läsnä.

Palmusunnuntaina kirkkoissa luetaan ja pohditaan kuitenkin sellaista Raamatun tekstiä, jossa Jeesus antaa luvan sille, että eräissä juhlissa hänen kunniakseen tuhlataan kallista ylellisyystavaraa, tuoksuvoidetta. Asian yhteydessä Jeesus sanoo: "Köyhät teillä on aina keskuudessanne, mutta minua teillä ei aina ole."

Miten nämä sanat pitäisi ymmärtää? Eikö vähäosaisten auttaminen olekaan niin tärkeää?

Vai olisiko sanojen takana sittenkin se, että tässä halutaan ainoastaan alleviivata sitä, mikä on Raamatussa tärkeintä? Eli Jee-

suksen Kristuksen persoonaa, hänen merkitystään, tekojaan ja opetustaan.

Hänestä kumpuaa nimitäin kaikki tärkeä. Hänestä kumpuaa kirkon työ. Hänestä kumpuavat diakoniatyö ja kristillinen lähimmäisen rakkaus. Hänestä kumpuavat elämän mieli ja ihmiskunnan tulevaisuuden toivo.

Kirkkoherra Ville Niittynen saarnaa Kaarinan kirkossa palmusunnuntain perhemessussa 9.4. klo 10.

